

Љ

СА БЛАГОСЛОВОМ
ЊЕГОВОГ ПРЕОСВЕШТЕНСТВА
Г.Г. ФОТИЈА
ЕПИСКОПА ЗВОРНИЧКО-ТУЗЛАНСКОГ

приредио:

Епископ зворничко-тузлански

ФОТИЈЕ

Свети Владика Николај

МАЛИ ПРОЛОГ

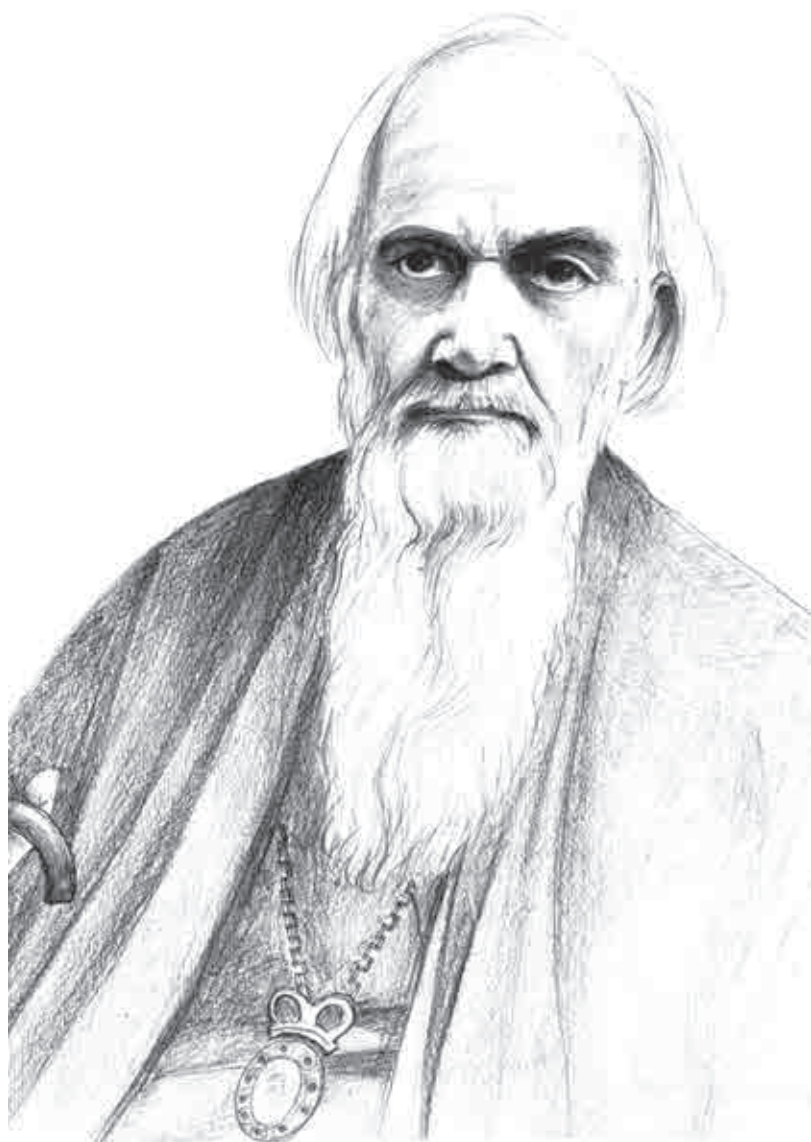
(житија најчешћих слава код Срба)

СИНАЈ

Бијељина

2018.

свети владика Николај

СВЕТИ ВЛАДИКА НИКОЛАЈ (ВЕЛИМИРОВИЋ)

3./20. мај

Кратко житије

Свети владика Николај се родио 1880. године у селу Лелићу код Ваљева. Основну школу је завршио у манастиру Ђелије, а потом гимназију у Ваљеву. По завршеној гимназији уписује се у београдску богословију, коју је са великим успехом завршио 1902. године. После тога кратко време проводи као учитељ у ваљевском крају, одакле ускоро одлази у Европу на даље богословске студије. У Берну је одбранио докторску дисертацију из теологије (*Вера у васкрсење Христово*), а 1909. године Николај борави у Оксфорду, где је докторирао и из философије (*Философија Берклија*). Као доктор философије и теологије, враћа се у Србију, монаши се у манастиру Раковици 1909. године и постаје јеромонах Николај.

После монашења, јеромонах Николај бива постављен за професора у богословији Светог Саве у Београду, одакле активно учествује у духовном и културном животу тадашње Србије.

Време Првог светског рата Николај проводи заједно са својим народом, носећи с њим крст сведочења и страдања.

Године 1920, док је боравио у Енглеској, Николај бива изабран за Епископа жичког, али је исте године премештен у Охрид, где је био све до 1934. године, када је поново враћен у жичку Епархију.

Свети владика Николај је почетком Другог светског рата, 1941. године, хапшен од стране Немаца и затваран у манастире Љубостињу и Војловицу, а 1944. године је заједно са Патријархом Гаврилом Дожићем депортован у злогласни логор Дахау. После ослобођења логора Дахау од стране америчке војске, Николај 1946. године одлази у Америку, где је наставио свој плодни мисионарски и богословски рад.

Упокојио се у богословији Светог Тихона у Пенсилванији 1956. године.

Његове свете мошти су 1991. године из Америке пренете у манастир Лелић у Србији, где се и данас налазе.

Најчешће славе
код Срба

ЈАНУАР

2./20. ЈАНУАР - СВЕТИ ИГНАТИЈЕ БОГОНОСАЦ

Богоносцем назван је овај свети муж зато што је стално у срцу и на језику носио име Бога живог. Још, по Предању, назван је он Богоносцем и зато што је био узет рукама Бога оваплоћеног Исуса Христа. У оне дане када Господ учаше ученике Своје смерности, узе једно дете и ставивши га међу њих, рече им: «Који се, дакле, понизи као дијете ово, онај је највећи у Царству небеском» (Мт. 18, 4). То дете био је Игнатије.

Доцније Игнатије беше учеником у светог Јована Богослова, заједно с Поликарпом, Епископом смирнским. Као Епископ у Антиохији он управљаше Црквом Божјом као пастир добри, и први уведе антифонски начин појања у цркви, тј. појања за две певнице тако да кад појање на једној страни престане на другој почиње. Такав начин појања откри се светом Игнатију међу анђелима на небесима.

Када цар Трајан пролажаше кроз Антиохију идући у рат против Персијанаца, дознаде за Игнатија, призна га к себи и поче саветовати да принесе жртву идолима, па ће му он дати звање сенатора. Како узалудни осташе и савети и претње царева, Игнатије свети би окован у гвожђе и у пратњи десет немилосрдних војника послат

СВѢТІ И҆НѢЩІЕ

ВѢНЦАЦ

